

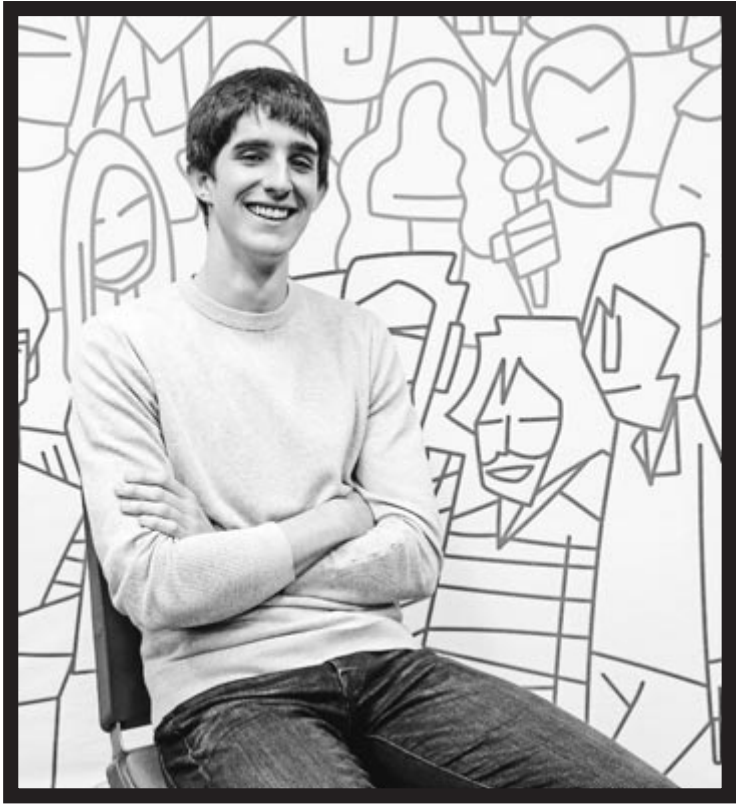
Lehen aldiz izango da Gipuzkoako final batean. Finalista bezala lehen aldia eta Illunben lehen aldia. 2019an hasi zen lagunartean bertsotan, eta bere lehen txapelketan finaleraino iristea lortu du, bere burua eta ingurukoak harrituz une askotan. Hizkuntza maite du, hizkuntzarekin jolasteak irrika sortzen dio, eta orain bertsoa obsesio bihurtu zaio Andoni Rekondori (Hernani, 1999).

2019. urtean hasi zinen bertsotan, justu aurreko Gipuzkoakoan.

Lotsa pixka bat ematen dit esateak, baina 2019ko txapelketan ez nuen saio bakar bat jarraitu, ezta finala ere. Ez dakit 2019an bertsozalea ere ba ote nintzen, ezetz esango nuke. Nik duela gutxira arte ez neukan bertsogintzako erreferentziarik. Gaur egun hori nabaritzen dut, besteekin konparatuz gero erreferentzia gutxi ditudala. 2019ko azaroan hasi nintzen Hernaniko Kontrakantxa gaztetxeko bertso eskolan, lagunartean; bertsotan egin, koplak batzuk bota...

Finalista asko eskolarteketatik ikusi ditugu oholtzan hazten. Zuk, berriz, beste bide bat egin duzu.

Egia esan, harrituta nago ikusita nola iritsi naizen finalera. Lehendik ere harrituta nengoen txapelketan izan ditudan emaitzekin. Nire bilakaera berezia da. Hizkuntzarekin irrika berezi bat izan dut beti, idaztea gustatzen zait, kazetaria naiz... hizkuntzarekin lotura hori beti izan dut, baina lotura hori ez da bertsotan loratu 18-20 urte izan ditudan arte. Eskolan bertsolaritza eman genuen, baina ez dut sentitzen garai hartan interes berezirik sortu zidanik

ANDONI REKONDO IZAGIRRE

«Ez dakit 2019an bertsozalea ere ba ote nintzen, ezetz esango nuke»

bertsoak. Nahiko erraz egiten nuela bai, baina irrika ez zidan piztu beranduagora arte.

2019ko azaroan lagunartean hasi eta 2020ko urtarrilaren 19an Hernaniko Tabernetako Txapelketa irabazi zenuen.

Ez nekien txapelketa hori egiten zenik ere. Gaztetxean bertsotan hasi eta berehala animatu ninduten txapelketa horretan parte hartzera. Inoiz ez zitzaidan burutik pasatu ere egin jendaurrean bertsotan egingo nuenik. Tira, atera nintzen lagunarteko txapelketa horretara eta irabazi egin nuen. Nire jendaurreko lehen plaza izan zen. Giro berezia

izaten da, parranda giroko plaza bat da. Hasieran urduri nengoen, tentsioarekin, erridikulua egingo ote nuen... baina gero lasaitu eta egia esan gozatu egin nuen.

Baina hortik Gipuzkoako Txapelketara badago koska.

Bai. Tabernetako txapelketa eta gero pandemia etorri zen. Itxialdian pixka bat aritu ginen, Whatsapp bitartez eta... Pandemiatik bueltan berriz bueltatu ginen Kontrakantxara, baina ez zuen denbora asko iraun. Hernaniko bertso eskolako kideak adinkideak eta lagunak ditut; Iker Ormazabal, Andoni Mujika... Behin Ormazabali aipatu nion noizbait zerbait antolatzen bazuten nirekin kontatzeko. 2022ko udan, abuztuan, telefonoz deitu zidan Ormazabalek. Lizardi sariketarik deitu ziotela, bertsolari batek huts egin eta norbait behar zutela. Berak ezin zuen eta ea animatuko ote nintzen. Asteartez deitu zidan, kanpoan nengoen kuadrillakoekin, eta Lizardiko saioa ostiral horretan bertan zen. Nik ez nekien Lizardi sariketa zer zen ere. Orain lotsa pixka bat ematen dit hori esateak, baina horrela zen. Finalera pasatzea lortu nuen. Finala prestatzeko ardura puntua sartu zitzaidan, eta aste horretan bertan Hernaniko bertso eskolarekin entrenatzen hasi nintzen, 2022ko abuztu amaieran. Eta ordutik talde horrekin bera rekin jarraitzen dut.

Hartara, zure lehen plaza handiak Gipuzkoako Txapelketakoak izan dira.

Bai, bai, oso handiak, gainera. Pixkanaka igotzen joan naiz, Urretxukoa izan zen nire lehen plaza handia eta Arrasateko finalerdian 1.300 lagunuen aurrean kantatu dut. Eta orain Illunbe, agian nire bizitzako

plaza handiena. Pixkanaka deskubritzen ari naiz.

Nola sentitu zara plaza horietan?

Egia esan, behin bertsotan hasten naizenean, niri behintzat ez dit eragiten aurrean dagoen jende kopuruak. Hasi aurretik agian bada urduritasuna, pasillo madarikatu horrek ere mugitzen dizu zerbait barruan, baina behin bertsotan hasten zarenean, nahiko antzekoa da 100 izatea Urretxun edo 1.300 Arrasaten, nire kasuan behintzat. Egia da ondo egitea tokatzen zaizunean, erantzuna izugarria dela eta bueltan datorrenak inpresioa egiten duela, barruan lurrikaraxoa sortzen duela.

Ez dakit zure burua irudikatu ote duzun Illunben.

Egia esan ez, baina irudikatu beharko dut. Ahal den lasaien joaten saiatuko naiz, hango handitasuna lurrera ekartzen, nire hitzek nonbait lur har dezaten.

Zure bertsokeran hori gustatzen zaizu, zure hitzek publikoan lur hartzea.

Bai, niri gustatzen zait saioan bertan dagoen horri kantatzea, ekarpen bat egitea, ulertuko duen zerbait ekartzea. Formulazio eta ideia aldetik buelta bat ematea gustatzen zait, toki horretan eta unean bertan pertinentzia daukan eta iristeko erraza den mezu bat zabaltzeko.

Zer diote ingurukoek?

Etxean oraindik flipatzen ari dira. Izan dudana bilakaerarekin harrituta daude, pozik ere bai, eta asko laguntzen didate. Ilusioa sumatzen dut etxean, kuadrillan, herrian... Inguruan poza sortzeak sekulako ilusioa egiten dit.